

INTERVIEW S BELASÝM MOTÝĽOM

Druhý júnový piatok patril už tradične belasým motýlim krídlam, ktorým aj mnohí obyvatelia a návštevníci nášho mesta pomáhali - aspoň symbolicky - vzlietnuť.

OZ - Organizácia muskulárnych dystrofiíkov v SR usporiadala v rámci kampane Belasý motýľ už 13. ročník **Dňa Ľudí so svalovou dystrofiou**, ako celoslovenskú osvetu o tomto závažnom ochorení, spojenú s verejnou zbierkou. Naším banskoštiavnickým Belasým motýľom je krehučká mladá dáma s nádhernými vlasmi, Adelka Plevová, ktorú toto ochorenie pripútalo na invalidný vozík ešte ako štrnásťročné dievčatko. Napriek neľahkému životnému údely sa láskyplne usmieva, oplýva obdivuhodnou vnútornou silou a odhodlaním pomáhať aj iným. V piatok 14. júna sme sa s ňou mohli stretnúť pred Billou.

Čo je vlastne svalová dystrofia?

Je to geneticky podmienené svalové ochorenie, ktoré sa klinicky prejavuje svalovou slabosťou a atrofiou, čiže úbytkom svalstva. Jedná sa o ťažké, postupne sa zhoršujúce ochorenie svalov celého tela, vrátane srdca, dýchacích a prehltacích svalov. Postihuje deti, aj dospelých a nevieme ho liečiť. Priebeh, forma a intezita ochorenia je individuálna. Napr. Duchennova svalová dystrofia je najťažšou formou, ktorá ústi do smrteľného respiračného zlyhania.

Aký je účel tejto zbierky?

Štát a zdravotné poisťovne nehradí všetky pomôcky v plnej výške. Jediným príjmom Ľudí so svalovou dystrofiou je zväčša invalidný dôchodok, z ktorého si na ne musia doplácať niekoľko sto až tisíc eur. Človek s týmto postihom je veľmi slabučký, preto potrebuje napr. odľahčený mechanický vozík na doma, elektrický vozík na vonku, zdvíhaky na umývanie, polohovateľné lôžko, a i.

Táto zbierka je určená na nákup takýchto kompenzačných pomôcok.

Aký máte pocit z Ľudí počas kampane ?

Veľmi dobrý. Štiavničanov mám veľmi rada, sú úžasní, zastavia sa, usmejú, prihovoria. Uvedomujem si, že podobných zbierok je strašne veľa, dnes sa už hocikto postaví s krabičkou a ľudia voči takejto forme pomoci strácajú dôveru. Ale mňa tu už poznajú a veria mi, lebo žijem v tomto meste a tejto kampane sa zúčastňujem už 13 rokov.

Ste tu od rána a takmer tropický deň sa už chýli k večeru. Nie je to pre Vás príliš náročné?

Musím priznať, že som už veľmi unavená, ale raz za rok to vydržím. Našťastie tu nie som sama, veľká vďaka za nezištnú pomoc patrí mojej susedke pani Alžbete Škvarkovej, ktorá je organizátorkou kampane v našom meste. Je tu so mnou od 9.00 a chceli by sme vydržať do 18.30. Úžasnú energiu dostávam od ľudí, ktorí okolo nás neprejdú len tak ľahostajne. Chcela by som sa poďakovať aj zamestnancom banskoštiavnickej Billy za pozornosť a občerstvenie a mojej maminke za to, že nám priniesla obed.

Ako hodnotíte dnešný deň?

Ešte sa neskončil. Blíži sa víkend, ľudia stále prichádzajú a sú ochotní pomôcť. Sú medzi nimi mnohí moji známi, susedia, priatelia, pred chvíľou sa pri nás zastavila pani primátorka, ale do pokladničky nám prispievajú aj študenti, turisti, ľudia idúci z práce, starí rodičia s vnúčatkami. Je to milé.

Aký je život Belasého motýľa?

Zmieriť sa s tým asi úplne nedá. Ale treba to brať ako fakt a naučiť sa s tým žiť. Dá sa to aj na vozíku, len keby nebolo toľko bariér, špeciálne v stredovekom meste.

Máte na mysli niečo konkrétne?

Napríklad takú samozrejmosť, ako je bezbariérová toaleta pri tomto nákupnom centre.

Zdravý človek má veľa prianí, chorý len jediný. Čo Vás dokáže potešiť?

Moja rodina, priatelia a to, že nesedím doma. Viem sa tešiť z vecí, ktoré mnohí zdraví ľudia ani nevnímajú, pretože ich pokladajú za samozrejmosť. Za rozhovor ďakuje

Janka Bernáthová
Štiavnické noviny č. 24
20. júna 2013